

[Ministeren for kulturelle anliggender]

forsommerem 1982. Men selve lovforslaget er uændret i forhold til det forslag, der blev fremsat i første samling.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketing's hurtige og velvillige behandling.

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om vandløb.
(Lovforslag nr. L 58).

Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v.
(Lovforslag nr. L 59).

Den gældende vandløbslov er fra 1949. Siden da er loven ændret en del gange, mest indgribende i forbindelse med miljøreformens gennemførelse i 1974. Reglerne om forbud mod forurening af vandløb og havet og reglerne om afledning af spildevand overføres da fra vandløbsloven til miljøbeskyttelsesloven, og landvæsensretternes kompetence til at behandle sager om afledning af spildevand m.v. overgik til de kommunale råd. Loven var allerede på det tidspunkt på en række punkter utidssvarende, men en mere indgribende revision af vandløbsloven måtte afvente, at spørgsmålet om landvæsensretternes fremtid blev nærmere klarlagt.

Der nedsattes derfor i 1976 et udvalg om revision af lov om landvæsensretter og vandløbsloven. Udvalget var bl.a. sammensat af repræsentanter fra de kommunale organisationer, landbrugets organisationer, Danmarks Sportsfiskerforbund og Dansk Dambrugerforening.

Udvalget afgav i februar 1979 en delbetænkning om den fremtidige administration af landvæsensretssagerne. Betænkningen er tidligere sendt til folketingets miljø- og planlægningsudvalg.

På baggrund af delbetænkningen besluttedes det, at de materielle sager om vedligeholdelse, regulering og anlæg af vandløb skulle overføres til de kommunale råd, og det meddeltes udvalget, at dette til grund for færdiggørelsen af arbejdet med en betænkning om vandløbsloven kunne lægge denne ramme for myndighedssystemet.

Udvalget afgav herefter i december 1980 betænkning om revision af vandløbsloven.

Også denne betænkning er sendt til folketingets miljø- og planlægningsudvalg.

Forslaget til ny vandløbslov bygger på den afvejning af de mange implicerede interesser, som har fundet udtryk i flertalsindstillingerne i udvalgets betænkning om vandløbsloven.

Herudover er der med forslaget tilstræbt en tiltrængt modernisering og forenkling i forhold til den gældende vandløbslov.

De foreslåede ændringer er så omfattende, at de ikke hensigtsmæssigt kan udarbejdes som et sæt ændringer til den gældende lov, og jeg har derfor fundet det mest hensigtsmæssigt, at lovforslaget fremsættes som en ny lov.

Hovedsigtet med forslaget er at sikre, at den planlægning, der fastlægger målsætningen for vandløbenes kvalitet, kan gennemføres, og at vandløbenes faktiske benyttelse således kommer til at ske i overensstemmelse med denne planlægning. I hovedsigtet indgår det at sikre en hensigtsmæssig administrativ ramme for afbalanceringen af de forskellige interesser, som knytter sig til vandløbene.

Som nævnt indledningsvis foreslås der en administrativ omlægning, således at kompetencen på det lokale og regionale plan til at træffe afgørelse i de materielle sager overføres fra landvæsensretterne til de kommunale råd, der i samarbejde allerede har ansvaret for planlægningen og administrationen af anden lovgivning af betydning for vandløbene.

På det centrale plan vil opgaverne efter loven blive varetaget af miljøministeriet, således at miljøstyrelsen bl.a. bliver klagemyndighed for afgørelser, der er truffet af amtsråd og kommunalbestyrelser. Ved omlægningen tænkes omkostningerne for sagernes parter opretholdt ved, at der indføres gebyrer for sags- og klagebehandlingen.

Landvæsensretternes opgave efter loven bliver herefter begrænset til at træffe afgørelse i de økonomiske sager om erstatning eller bidragsfordeling, som vandløbsmyndighederne ikke kan opnå en forligsmæssig løsning på.

På linje med principperne i miljøministeriets nyere lovgivning er lovens formål kort præciseret i en formålsbestemmelse. Heri angives lovens formål som sikring af vandløbenes vandafledningsevne under hensyntagen til de miljømæssige krav, der følger af mål-

[Miljøministeren]

sætningen for vandløbenes kvalitet. Jeg er i den forbindelse glad for, at landbrugsorganisationerne under udvalgsarbejdet har kunnet acceptere denne ændring, således at man har fundet en balance mellem de forskellige interesser.

I mange vandløb, der er målsat som laksevand, har forholdene udviklet sig således, at vandløbet er uegnet som levested for fisk, især laksefisk. Denne tilstand er skabt gennem en u hensigtsmæssig vedligeholdelse og en hårdhændet regulering af vandløbene.

Som noget nyt foreslås der derfor indført regler, som giver vandløbsmyndighederne mulighed for at foretage vandløbsrestaureringer og derved forbedre den fysiske vandløbskvalitet gennem forskellige indgreb i vandløbene.

I forslaget er den administrative tilrettelæggelse af vandløbsadministrationen søgt udformet svarende til reglerne i miljøbeskyttelsesloven.

Det er min opfattelse, at vi med det forslag til ny vandløbslov, der nu fremsættes, kan foretage den nødvendige miljømæssige justering af administrationen af vore vandløb, samtidig med at landmændenes afvandringsinteresser fortsat tilgodeses.

Jeg fremsætter samtidig et særligt lovforslag om konsekvensændring af lov om vandforsyning m.v.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagene med bemærkninger, skal jeg anbefale dem til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om bygningsfredning.

(Lovforslag nr. L 60).

Forslaget indebærer alene en udsættelse af lovens revisionsfrist, således at loven ikke revideres i indeværende folketingsår, men i folketingsåret 1982-83.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er baggrunden for den foreslåede udsættelse den, at det nedsatte udvalg om samarbejdet mellem museerne om arbejdsopgaverne i medfør af lovgivningen om bygningsfredning og lovgivningen om fortidsminder m. v. først kan forventes at have afsluttet sit arbejde i forsommeren 1982.

Forslaget er en genfremsættelse af et forslag, der blev fremsat i 1. samling, men som bortfaldt som følge af udskrivning af folketingsvalg.

Askjær Jørgensen (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Familiepleje for invalide- og folkepensionister).

(Lovforslag nr. L 63).

Jeg skal i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget.

Kalnæs (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om varmforsyning. (Øget lokal medbestemmelse).

(Lovforslag nr. L 70).

Formålet med dette lovforslag er at sikre øget lokal medbestemmelse i varmeplanlægningen.

Energiministeren har med den gældende lov næsten ubegrænsede magtbeføjelser. Den lokale befolkning må selv gennem kommunalbestyrelsen have ret til at udforme den lokale varmforsyning - have ret til at satse ekstraordinært på udnyttelse af lokal overskudsvarme, halmforbrænding, vedvarende energi og isolering - have ret til at vælge, om man vil føre naturgassen ud i de enkelte huse eller lave fjernvarmeanlæg og udnytte naturgassen på den måde, evt. gennem lokalt kraftvarmeværk eller varmepumpe.

Energiministerens beføjelser må begrænses til at kunne påbyde, hvilken type fossilt brændsel (naturgas, olie eller kul) der skal anvendes i det omfang, det er nødvendigt at tilføre sådanne brændsler til opvarmning.

Det betyder i konkrete tilfælde, at det bliver en lokal afgørelse, om man skal udvide fjernvarmenet og halmforbrændingsanlæg eller anlægge lokalt naturgasnet.

Herudover foreslås en debatperiode på seks måneder i begyndelsen af varmeplanlægningen i de kommuner, der ikke har fremskyndet planlægning efter overgangsbestemmelserne. Formålet hermed er at fremme den offentlige debat om varmeplanlægningen, inden der er taget bindende beslutninger.